కథ

గోరంత దీపం

రుక్మిణి

కొండఒడ్డున అడవి కడుపులో అదొక ఊరు. ఆచుట్టుపట్ల పదిహేను యిరవై గూడలకి అదొకటే ఊరు. ఆ రెండు మూడువందల కుటుంబాలూ పని పాటలకీ, రోజు వారీ దినుసులకీ ఆ ఊరిమీదే ఆధారపడతారు. ఆ ఊళ్లో ఓభూస్వామి ఉన్నాడు. కాదు, నిన్నటి వరకూ ఉండేవాడు. ఇవాళ లేడు. పోలీసులు పోస్టుమార్టం కోసం అతనిశవాన్ని కూడా నిన్ననే పట్నం ఆస్పత్రికి పంపేసారు. అతని పెళ్లాన్నీ పిల్లల్నీ బావమరిదినీ ఉదయమే ఊరినుంచి తరలించేశారు, రక్షణకోసం,

ఊరు హోరెత్తి పోతూంది పోలీసుల గందరగోళంతో, పట్నంనుంచి పరుగెత్తుకు వచ్చాడు పటాలంతో సహా యినస్పెక్టరు. హత్యజరిగినతీరు అయోమయంగావుంది, ఛేదించవలసిన రహస్యంలేదు; అయినా కేసు కట్టడానికి ఆధారాలులేవు. హంతకులు వూరేగుతూ వచ్చారు, ఉపన్యాసాలిచ్చి వెళ్లారు. వెళ్తూగోడలమీద నినాదాలు రాసారు. అందులో పోలీసు కుక్కలకు హెచ్చరికలు చేశారు. హతుడి బంధువులు అందర్నీ చూశారు, అయినా ఎవర్నీపోల్చలేరు, ఆసామీ భార్యసంగతి మరీ చిక్కుగా చిత్రంగా వుంది. ఆవూసెత్తితేనే ఆవిడ మూర్ఛదానిలా విరుచుకుపడిపోతూంది. తిరిగి అరగంటకి గాని తెలివిరావడంలేదు. అంతా అయోమయంగా వుంది. పోనీదొమ్మికేసని కొట్టి పారెద్దామంటే అదీ వీల్లేదు. ఊళ్లో ఎవరికీ సంబంధంలేదు. వచ్చినవాళ్లు అయిదుగురట. గేటుదగ్గర యిద్దరు. యింట్లోవాళ్లని ఆపినది ఒకడు, నాయుణ్ణినరికింది ఒకడు, సరుకు సప్పరసవరించి నోట్లూపత్రాలూ తగలేసిందొకడు, అయిదుగురు తలపడి అంత అఘాయిత్యమూచేస్తుంటే వీళ్లందరూ నోళ్లుతెరిచి చూస్తున్నారుట. ఇదేదో మహ త్కార్యంలాగ ఉపన్యాసాలూ గోడమీద రాతలూకూడాను. అయినా యీ వెధవలకి సిగ్గూ శరములేదు. చీమూ నెత్తురూలేదు. అయిదుగురు వెధవల్ని అటకాయించలేక పోయారు. ఇంతపనిచేసి వాళ్లు బేఫికరుగా తిరుగుతూవుంటే, మళ్లీ మళ్లీ జనం వాళ్లకి జేజేలు కొడుతూవుంటే— యిది వూరా, వల్లకాడా? ఇక్కడ రాజ్యమూ పోలీసులూ అధికారమూ ఏమయినా వున్నట్టా వూడినట్టా? ఇవాళ తప్పించుకు తిరుగుతున్నారు. రేపు తలపడి దెబ్బలాడతారు. అనుమానం ఎందుకు, వాళ్లు చెప్తున్నదీ అదేకద. ఆలోచనలు జెట్ విమానాల్లా బుర్రలో గిర్రున తిరుగుతూవుంటే ఇనస్పెక్టరు తల పేలిపోయేలా వుంది. ఇంతకన్న ఘోరమైన హత్యలు చూశాడు. రాష్ట్రాలకి రాష్ట్రాలు దాటి పారిపోయిన హంతకుల్ని జుట్టుపట్టి ఈడ్చుకొచ్చాడు. పరమదారుణమైన

రైటింగ్ కేసులు చూసాడు. అతి కిరాతకంగా అందర్నీ అణగ్గొట్టి దాసోహమనిపించాడు. కాని ఈ కేసు క్రాస్‌పర్డ్ పజిల్లావుంది. ఖండీ మార్బలమూ హంగు అధికారమూ అంతా తన పక్షానవుండి ఆ నిమిషంలో ఎందుకూ కొరగాని చవటలా కనబడుతున్నాడు తనకి తనే.

ఎవరువాళ్లు? ఎక్కడనుంచి వచ్చారు? ఎటు వెళ్ళారు? ఎలా వుంటారు? వాళ్ళ స్థావరం ఎక్కడ? ఏవిటి వాళ్ళ బలం? ఎందుకింత ధీమా? ఊరందరిమీదా వీళ్ళ అదుపుఏమిటి? వీళ్ళెందుకు పలకరు? భయమా, భక్తా? ఎక్కడైనా ఒక్క పగులువుంటే ఎలాగో ఓలాగ పెళ్ళలూడగొట్టి మొత్తం పగలగొట్టవచ్చు. ఒక చిన్న క్లూ అయినా దొరకదేం? వేలిముద్రలూ కాలిజాడలూ పనిచెయ్యవు. ఐ విట్‌నెస్‌లు అంతకన్న నిరుపయోగం. ఏది దారి? ఎలా ఛేదించడం? ఇన్వెస్టిగేషన్ సాగడంలేదు. ఆలోచన తోచడంలేదు. ఉక్రోషం పట్టశక్యం కావడంలేదు.

ఊరుఊరంతా కుమ్మక్కయితే యిక ఎవడుమాత్రం ఏంచెయ్యగలడు. ఒక్కటే మార్గం—దండం దశగుణం భవేత్. ఓ దంపు దంచుతే ఎవడో ఒకడు పలక్కపోడు ఒక్కమాట. ఒక్కగుర్తు—అదిచాలు తను అల్లుకుపోగలడు. ఏదో ఒకటి కేసంటూ అల్లి ఆ మెజిస్ట్రేటు మొహాన తగలేస్తే అదే నడుస్తోంది కొన్నేళ్ళు. ఈలోగా ప్రమోషై పోవచ్చు. ఎవడికెవడు—అంతే అంతే.

మాలవాడనంతనీ మళ్లేసుకొచ్చారు. ఆడాళ్లనందర్నీ ఓచోట కూడేసారు. ముసలాళ్లనీ వయసులోవున్నోళ్లనీ వేరేవేరే మందవేసారు. కూలీల్నీ కూడులేనివాళ్లనీ అందర్నీ అన్ని వర్గాలవాళ్ళనీ దగ్గరకి తోలుకివచ్చారు. ఇనస్పెక్టరు లేనిచిరునవ్వు ప్రదర్శించాడు. అలవాటులేని ఉపన్యాసంయిచ్చాడు. మీ ఎవళమీదికీరాకుండా చూస్తాను. వాళ్ళెవరో, ఎటువెళ్ళేరో ఎక్కడుంటారో చెప్పండన్నాడు. ఇవాళ ఆ అసామికయింది రేపు మీకు కావచ్చు నన్నాడు. చచ్చువెధవల్లా నోరు మూసుక్కూచుంటే మిమ్మల్ని కూడ వాళ్ళు మిగల్చరుగాక మిగల్చరన్నాడు. తలుచుకుంటే అందర్నీ కట్టగట్టి కాల్చిగలనన్నాడు కేసు సాక్షమూ విచారణా కోర్టూ ఏం వీ అక్ఖ్లర్లేదు యిక్కడికిక్కడే మిమ్మల్నందర్నీ మీ గుడిసెల్లోనే వేసి తగలెట్టేసి కమ్యూనిస్టులే వూరుతగలెట్టేసేరని సర్వం కామాపు చేసీగల్ను. నాసంగతి మీరెరగరన్నాడు. నేను రావణాసురుడి బాబుని జాగర్త అని అరిచాడు.

ఏవీ అనకుండానే ఆడవాళ్ళు ఏడవడం పా్రరంభించారు. శోకాలతోపాటు శాపనార్థాలు పెట్టారు. చచ్చినవాణ్ణీ తిట్టారు, చంపినవాళ్ళని తిట్టారు, దర్యాప్తుకొచ్చిన వాళ్ళని తిట్టారు, మొగుళ్ళనీ పిల్లల్నీ తిట్టారు, మొత్తుకున్నారు—వాళ్ళని వాళ్ళుతిట్టు

కున్నారు. నెత్తీనోరూ మొత్తుకున్నారు. నేలని పడబోయారు. గోలగోలచేశారు గందర గోళం చేశారు. వాళ్ళని ఆపడమే పెద్ద ప్రళయం అయిపోయింది. ముసలాళ్లు ముందే దణ్ణాలుపెట్టారు. "మారాజు. మారాజు మమ్మల్ని మీరే కాపాడాల: పెబువులు దయ దలవాల" అంటూ దండకాలు పారంభించారు. పిల్లలు వొలోవొలో మని గోలచేసారు. వయసువాళ్ళు మాకేంతెలుసునని ఎదురు ప్రశ్నలువేసి మొరాయించారు.

యువకుల్లో మెరికల్లాంటి వాళ్ళనో నలుగుర్ని ఏరి చెట్టుకట్టేరు. ఇనస్పెక్టరు మొలనున్న బెల్టుతీసి పశువునుబాదినట్టూ బాదడం పారంభించాడు. ఓ పదిమంది పోలీసులు మిగతా యువకుల్ని మందవేసి గొడ్డునుబాదినట్టు బాదారు. అడ్డుగా వరిగెట్టిన ఆడవాళ్ళను గుండెలమీద కాళ్ళతోతన్ని పక్కకి తోస్సేరు. ఇనస్పెక్టరు కాళ్ళమీద పడ్డ ఓ పడుచును చితగ్గొట్టి గుడ్డలూడదీసి ముసలాళ్ళగుంపులోకి బంతిని విసిరినట్టు విసిరేసేరు ఇనస్పెక్టరూ బలగమూ శివమెత్తిపోయి నాలుగ్గంటలూ నానా హంగామా చేశారు. హైరాన పడిపోయారు. అలిసిపోయిన పోతులాగ జావోసిపోయి చతికిల పడ్డాడు యినస్పెక్టరు. నాయకుడు నడుములు పట్టుకుజేరబడిపోగానే లాఠీలు జారవిడిచేసేరు తక్కినవాళ్ళు.

ఇన్నిదెబ్బలూ తిన్నారు కాని, యిదీ సంగతని ఒక్కడూ అనడు. ఇకలాభం లేదు ఒళ్లు పచ్చడయిపోతున్నా ఊళ్లోఉన్నంతసేపు యీ వెధవల్ని పలికించలేం. అందరూ కలిసివుంటే అదేధైర్యం అయిపోతూంది వీళ్ళకి. పొద్దువాలిపోతూంది ఇలా ఎంతసేపున్నా ఫలితంలేదు.

పక్క కేంపునుంచి తోడుతెచ్చుకున్న సబ్‌దార్నూ మెన్‌నూ పిల్చాడు. మెరి కల్లాంటి మనుషుల్ని ఓ పదిమంది యువకుల్ని అనుమానించదగ్గవాళ్ళని ఎంచి పది మైళ్ళలోవున్నవాళ్ళ కేంపుకి తీసుకెళ్ళమన్నాడు తాను స్టేషన్‌కివెళ్ళి ఉదయం కేంపుకి వస్తానన్నాడు. సార్జంటును పిల్చి జీపురడీ చెయ్యమన్నాడు.

రెండురోజులు టైంయిస్తున్నాను. వాళ్ళని పట్టిస్తే సరేసరి లేపోతే మిమ్మ ల్నందర్నీ కట్టకట్టి బొక్కలో తోసేస్తాను. తరవాత ఏడిచినా మొత్తుకున్నా లాభంలేదు. వాళ్ళ ఆచూకీ చెప్తే వీళ్లు తింగొస్తారు, లేపోతే వీళ్ళని కేంపులోనే గొయ్యితీసి పాతేస్తాను ఎవడు ఏఅన్నలు మా కడ్డొస్తారోనేనూ చూస్తాను నేనసలే రాక్షసి ముండా కొడుకుని-పచ్చినెత్తురుతాగ్గలను బతకాలని ఆశుందోలేదో ఆలోచించుకోండి అని ఫైనల్ వార్నింగ్ ఇచ్చి బయల్దేరాడు. జీపెక్కి యిద్దరు జవాన్లని ముందుకు పిల్చేడు. రాత్రికి యిద్దరు మెన్ యిక్కడుండండి అన్నాడు. ఊఁ ఆఁ అనకుండా జవాన్లు తలవేలాడేసి

రాళ్ళలా నిల్చుంటే, మళ్ళీతనే-సరే ఉదయాన్నే తగలడండి-రాత్రికి మీరూ ఆ కేంపుకె ళ్ళండి యిక్కడుంటే మళ్ళీ రేపుమీకో పంచాయితీ చెయ్యాల అనిగసురుకున్నాడు. హెడ్ లైట్లు ఆన్‌చేసి జీపుకదిలిపోయింది.

పదిమంది యువకుల్ని తాళ్ళతో చేతులుకట్టి పశువుల లంకెల్ని తోలుకెళ్ళినట్లు రెండోవైపు సుబేదారూ సి. ఆర్. పి. వాళ్ళ పోలీసులు తోలుకెళ్ళారు.

కేంపులో యింకా దీపం పెట్టలేదు. కేంపు ముందు సెంట్రీకనిపించడంలేదు. రాజుభాయ్ గొంతెత్తి ఏదో పాడుతూవుంటాడెప్పుడూ, అదీ వినిపించడంలేదు. రెండు రోజులు ముందు కేంపుకి తెచ్చిన ఓ బక్కమనిషి ఆయిందానికీ కానిదానికీ పెద్దగా మూలుగుతూ అమ్మో నాయినో అని రాగయుక్తంగా అరుస్తూ వుంటాడు. వాడి అరుపులూ వినపడ్డంలేదు.

ఫర్లాంగు దూరంలో వుండగానే సుబేదారు గుండెలు గుబులుకున్నాయి. అయినా తొణకలేదు. ఈ సెంట్రీగాడిద తాగేసి నిద్దరోతున్నాడు గావాల, అయినా యీ అడివిలో బోర్‌కొడుతుంది మరి అనితనకి తనే సమాధానం చెప్పుకుంటూ గొణుక్కుంటున్నట్టు బయటకే అన్నాడు హిందీలో- హెచ్చరిస్తున్నట్టు గొంతెత్తి ఓ పెద్ద అరుపుఅరిచాడు కేంపువైపు.

తీరా కేంపులో అడుగెట్టబోయేసరికి ద్వారంముందు బోర్లాపడి వున్నారు సెంట్రీలిద్దరూ. సుబేదార్ అగ్గిపుల్లగీసి లోనికి దారితీశాడు. ముందురోజు తెచ్చిన యిద్దరు మనుషులూ లేరు. రిజర్వులో వుంచిన తుపాకులూ మందుగుండూలేవు. కాపలా వుంచిననలుగుర్లో యిద్దరు చచ్చిపడున్నారు. మిగతా రెండు శవాలూ ఏచెట్లకో వేలాడుతున్నాయో ? ఏమో ??!! ఉన్నవాడు ఉన్నట్టే ఉండిపోయాడు సుబేదార్, రాత్రి జరిగిన హత్యకి చలించలేదు కాని పగలు జరిగిన యీ దాడికి దిమ్మెరపోయాడు సుబేదార్,

ఓక్షణం నిర్ఘాంతపోయి, వెనుదిరిగి తామతోలుకు వచ్చిన పశువుల మొహాల్లోకి చూశాడు. అలుముకు పోయిన ఆ చీకట్లో వాళ్ళ మొహాలమీద వెలిసిన విజయగర్వం కాని, బిగుస్తున్నవాళ్ళ పిడికిళ్లుకాని వాడికి కనపళ్లేదు, ఎన్నటికీ వాడవి చూడలేదు.

ఏకకంఠంగా వాళ్ళగొంతుల్నుండి పెల్లుబికిన "వర్గశత్రు నిర్మూలన వర్థిల్లా" లనే నినాదంతో అడివి అడివంతా ప్రతిధ్వనించింది.

"వ్యక్తిగత సౌఖ్యానికి ప్రలోభపడడంతోనే తరచుగా
బూర్జువా ఆలోచనా విధానంవైపు మొగ్గు మొదలవుతుంది."

— వుహా-చెన్